

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor práce: Lenka Převorovská

Název práce: Ovlivnění svalového tonu přes vyšší etáže CNS

Rok obhajoby: 2012

Vedoucí bakalářské práce: MUDr. Miroslav Procházka

Oponent bakalářské práce: Mgr. Michaela Havlíčková

Práce sestává z celkem 70 stran, a to včetně citací. Citací je celkem 40, z toho 5 zdrojů je internetových a 21 je z periodik, vesměs pak mladších 5 let (celkem 57%). Ne zcela typická je pro práci absence obrazové přílohy, tabulek, grafů v textu.

Práce je slušně vypracovaná z hlediska lingvistiky, srozumitelnosti textu, ač se často tento týká více než složité problematiky.

Autorka si zvolila velmi přínosné téma v současné době a to vazby různých faktorů, ovlivňujících svalový tonus. Ve svých úvahách pracuje nejen na rovině tělo – mysl, ale i na rovině tělo – mysl – duše, což je vpravdě inovativní a originální. Toto téma se navíc nedá jednoduše zpracovat ve formě nám blízkých pojmů, případně výsledků přístrojových a laboratorních vyšetření. Potřebnost pochopení této problematiky, kdy dobře víme, že psychosomatická etiologie chorob nejen pohybového aparátu je často jediná a vůdčí, je přitom obrovská.

Práce je vypracována stylem rešeršně přehledové práce, členěné do tří kapitol a dále pak subkapitol, přehledně a s jasně vedeným obsahem.

Název a téma práce jsou v jasném souladu.

Určení problému práce: autorka se postavila před nelehký úkol, vydefinovat vazby mezi vyššími etážemi CNS a svalovým tonem. S vysokou měrou znalostí jde dokonce dále, hledá vazby i k různým pohybovým stereotypům, neomezuje se toliko na svalový tonus. Stejně tak i v rovině CNS jde za běžně přijímaná schémata a hledá i vazbu k něčemu tak obtížně definovatelnému a uchopitelnému, jako je duše.

Teoretické vymezení práce je tedy navýsost široké a velmi mne zajímalo, zda si s ním autorka poradí. Poradila, a ne špatně, včetně návaznosti na širší okruhy otázek, hypotéz a vlastních závěrů.

Práce je napsána velmi čtivě, místy skoro až jako dobrá a i laikovi srozumitelná populárně vědecká beletrie, což není míněno jako kritika, nýbrž pochvala.

Přesto vytkneme i drobné nedostatky. Sympatické je minimum překlepů, dokazujících, že autorka si s prací dala opravdu záležet (str. 49 ...popis cviků byl nalezen j Jogových...). Někdy příliš obecných tvrzení, která by si zasloužila více specifikovat (str. 34 – chybí mi přece jen popis typologií, str. 52 „v jedné studii...“ – míněna citace z konce odstavce?, str. 62

„některé studie“ – uvítal bych jaké...). V kapitole Jóga – str. 49 a 50 chybí číslování typů cvičení. Ale to jsou opravdu jen detaily.

Více mi schází konkrétní zkušenost s konkrétním pacientem. Autorku znám z praxe konané na našem oddělení a vím, s jakým entuziasmem, s jakou empatií pracovala s pacienty, kteří ji měli upřímně rádi.

Ve víru našeho běhu za vším, co je nové (hodnotí se citace mladší 5 let) pak není chybou autorky, že neuvádí řadu prací našich medicínských autorit, zabývajících se touto problematikou již od osmdesátých let (namátkou: Votava, Nešpor, Doležalová, Dostálek), jakož i autorit cizích (Bhóle...).

Toto vše jsou však jen detaily nesnižující vysokou aktuálnost a přínos práce.

Své záměry autorka jistě naplnila a to tak, že dobře. Na konkrétního pacienta se jí jistě vyptáme v rámci obhajoby.

Stejně tak se jí vyptáme na její osobní zkušenosti s meditačními technikami.

Smím-li se opovážit hodnotit i známkou, pak jasná jednička.

